Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36640
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

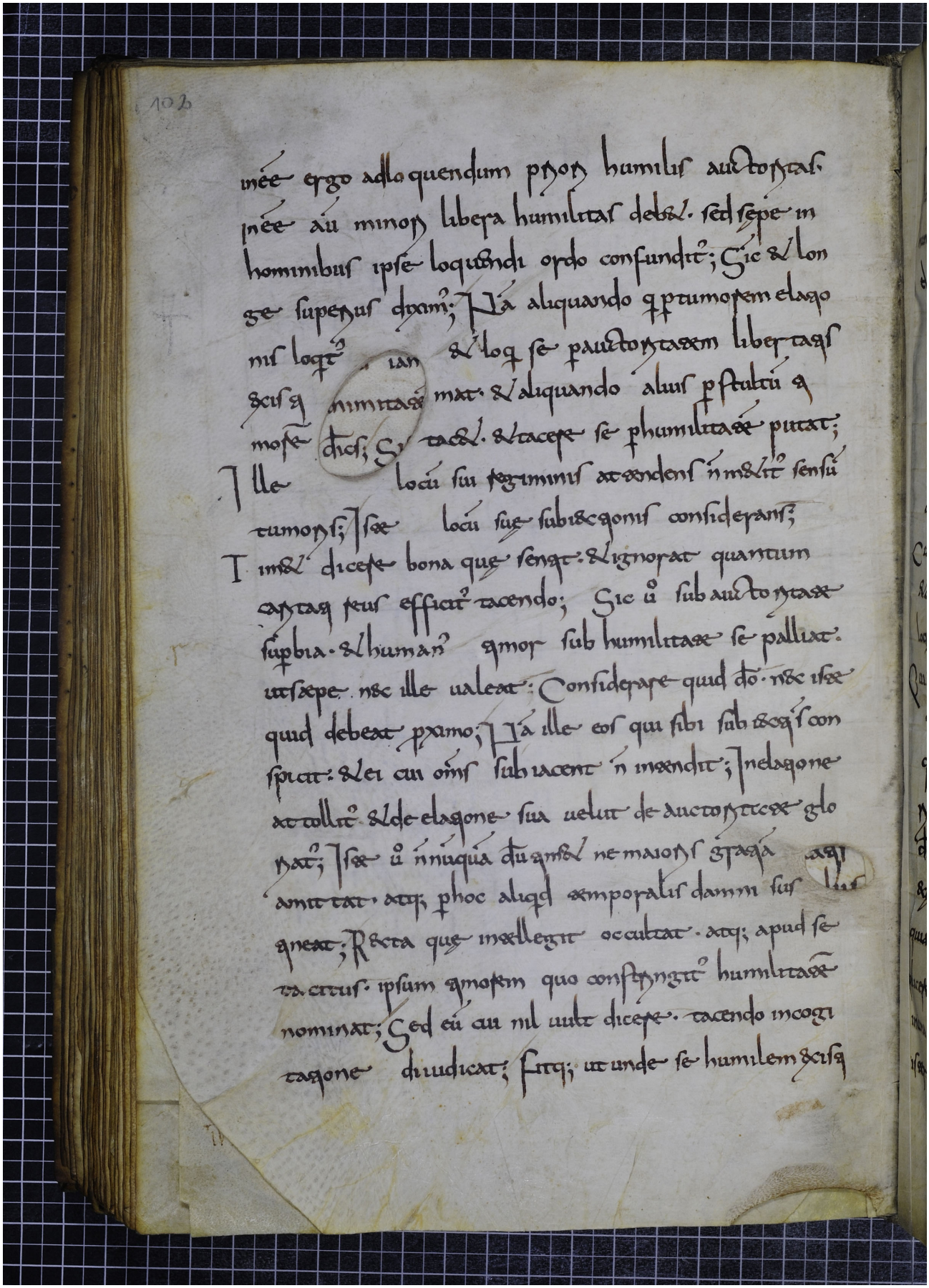

102

nee ergo adloquendum prior humilis auctoritas.
nee au minor libera humilitas debet. sed sepe in
hominibus ipse loquendi ordo confunditur; Sic et lon
ge superius diximus; Nam aliquando quem timorem elatio
nis loqui [illegible] et loq se pauctoritatem libertatis
scis q [illegible] mat. et aliquando alius pstultiu q
mose [illegible]; Si tacet. et tacere se phumilitate putat;
Ille [illegible] locu suu [illegible] attendens in mente sensu
tumoris; Iste locu sue subiectionis considerans;
Tim et dicere bona que sentit. et ignorat quantum
capitaq teus efficit tacendo; Sic u sub auctoritate
supbia. et humana amor sub humilitate se palliat.
ut sepe nec ille ualeat: Considerare quid do. nec iste
quid debeat pximo; Nam ille eos qui sibi subiecti con
spicit: et ei cui omis subiacent in intendit; Inelatione
attollit. et de elatione sua uelut de auctoritate glo
riat; Iste u in nuqua diuqm et ne maioris gtatis [illegible]
amittat. atq; phoc aliqd temporalis damni sus
tineat; Recta que intellexit occultat. atq; apud se
tacitus. ipsum amorem quo constringitur humilitate
nominat; Sed eu cui nil uult dicere. tacendo incogni
tatione diiudicat; Fitq; ut unde se humilem scis q